

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 czerwca 1964 r.

Nr 40

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

186 — nr 154 z dnia 2 czerwca 1964 r. w sprawie utworzenia funduszu autorskiego 355

ZARZĄDZENIA:

- 187 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1964 r. w sprawie warunków przekraczania granicy i przebywania na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej cudzoziemców zatrudnionych w transporcie międzynarodowym 356
- 188 — Ministra Handlu Wewnętrznego i Państwowej Komisji Cen z dnia 27 maja 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie dokonywania skupu zdecentralizowanego niektórych artykułów rolnych przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub hurtowego oraz zakłady przemysłu gastronomicznego, garmaze-ryjnego i przetwórstwa spożywczego 357
- 189 — Ministra Komunikacji z dnia 13 maja 1964 r. w sprawie wzorów tablic rejestracyjnych i tablic ze znakami próbnymi pojazdów samochodowych i trolejbusów oraz systemu oznaczania tych pojazdów 358
- 190 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 29 kwietnia 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazu biur projektów technologicznych działających na rzecz przemysłu oraz innych gałęzi produkcji 362
- 191 — Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 9 kwietnia 1964 r. w sprawie wprowadzenia kontyngentowania wody, dostarczanej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Nysie na rzecz jednostek gospodarczych 362

186

UCHWAŁA Nr 154 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1964 r.

w sprawie utworzenia funduszu autorskiego.

W celu popierania twórczości literackiej o wysokich walorach ideowo-artystycznych, naukowych i popularnonaukowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz autorski z wpłat państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw wydawniczych w wysokości 5% ceny katalogowej książek, stanowiących:

- 1) dzieła literatury pięknej polskiej, do których prawa autorskie już wygasły,
- 2) dzieła literatury pięknej obcej, do których wygasło prawo autorskie do oryginału.

§ 2. Fundusz autorski przeznacza się na:

- 1) wypłatę autorom dodatkowego wynagrodzenia — poza należnością przypadającą z umowy wydawniczej — jeżeli dzieło ma wybitną wartość ideowo-artystyczną, naukową, popularyzatorską lub dydaktyczną,
- 2) wypłatę stypendium literackiego na kontynuowanie pracy twórczej przez autorów dzieł wydanych drukiem.

§ 3. Przedsiębiorstwa wydawnicze, o których mowa w § 1, obowiązane są dokonywać wpłat na fundusz autorski

w ciągu 14 dni od daty przekazania do sprzedaży całego nakładu książki, której wydanie powoduje powstanie obowiązku wpłaty.

§ 4. W razie opóźnienia wpłaty przedsiębiorstwa wydawnicze obowiązane są do zapłaty odsetek za zwłokę w wysokości 0,5% za każdy dzień opóźnienia.

§ 5. 1. Funduszem autorskim dysponuje Minister Kultury i Sztuki.

2. Zasady i tryb dokonywania wypłat z funduszu autorskiego ustala regulamin, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 6. Limit bezosobowego funduszu płac Ministerstwa Kultury i Sztuki powiększa się corocznie o kwoty wpłacane przez przedsiębiorstwa wydawnicze na fundusz autorski.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Kultury i Sztuki oraz Finansów.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 154 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r. (poz. 186).

REGULAMIN FUNDUSZU AUTORSKIEGO

Regulamin niniejszy określa zasady i tryb dokonywania wypłat z funduszu autorskiego (§ 5 ust. 2 uchwały nr 154 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r. — Monitor Polski Nr 40, poz. 186).

§ 1. Fundusz autorski gromadzi się na odrębnym rachunku Ministerstwa Kultury i Sztuki w Narodowym Banku Polskim. Nie wykorzystane kwoty funduszu autorskiego w jednym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

§ 2. Fundusz autorski przeznacza się na dodatkowe wynagrodzenia autorskie (§ 2 pkt 1 uchwały) oraz stypendia literackie (§ 2 pkt 2 uchwały).

§ 3. Dodatkowe wynagrodzenia autorskie przyznaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek dyrektora wydawnictwa, zgłaszającego dzieło do masowego rozpowszechnienia.

§ 4. Dodatkowe wynagrodzenie autorskie za poszczególne dzieło (§ 3) nie powinno być niższe od kwoty stanowiącej 100% wynagrodzenia autorskiego za wydanie, stanowiące podstawę przyznania dodatkowego wynagrodzenia, i nie może przekraczać kwoty stanowiącej 250% tego honorarium.

§ 5. 1. Wniosek o wypłatę dodatkowego wynagrodzenia powinien być zgłoszony przez dyrektora wydawnictwa do Ministra Kultury i Sztuki równocześnie z wnioskiem o zakwalifikowanie książki do masowego rozpowszechnienia.

2. Do wniosku należy dołączyć recenzję, na których podstawie wydawnictwo powzięło decyzję o wydaniu, oraz recenzje prasowe.

§ 6. Stypendia literackie przyznaje Minister Kultury i Sztuki po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Literatów Polskich.

§ 7. Stypendium literackie (§ 2 pkt 2 uchwały) może być przyznane autorowi wydanego już uprzednio wartościowego dzieła literackiego i nie może przewyższać kwoty 4.000 zł miesięcznie w okresie nie przekraczającym 12 miesięcy.

§ 8. 1. Wnioski o przyznanie stypendium mogą być zgłaszane w okresie od 1 do 30 stycznia każdego roku kalendarzowego.

2. Wnioski mogą być zgłaszane przez wszystkie jednostki organizacyjne działające w dziedzinie rozpowszechniania dzieł literackich oraz przez zainteresowanych autorów. Do wniosku należy załączyć wyczerpujące uzasadnienie.

§ 9. Sprawy organizacyjne i techniczne funduszu autorskiego prowadzi Gabinet Ministra Kultury i Sztuki.

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 maja 1964 r.

w sprawie warunków przekraczania granicy i przebywania na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej cudzoziemców zatrudnionych w transporcie międzynarodowym.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od obowiązku posiadania wiz pobytowych cudzoziemców wchodzących w skład załóg obcych statków morskich przebywających w portach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. 1. Cudzoziemcy określani w § 1 mogą wysiadać na ląd po uzyskaniu od organów Wojsk Ochrony Pogranicza przepustek marynarskich.

2. Przepustka marynarska uprawnia do przebywania w granicach miasta portowego przez czas w niej określony. Przepustka po wykorzystaniu podlega zwrotowi.

3. Wzór przepustki marynarskiej stanowi załącznik do zarządzenia.

§ 3. Organy Wojsk Ochrony Pogranicza mogą z przyczyn wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77) odmówić członkowi załogi obcego statku wydania przepustki marynarskiej, a wydaną unieważnić.

§ 4. 1. Cudzoziemiec, który utracił przepustkę marynarską, obowiązany jest zgłosić się do organu Wojsk Ochrony Pogranicza w porcie w celu złożenia wyjaśnień związanych z utratą przepustki.

2. Ponowne wydanie przepustki marynarskiej w zamian utraconej podlega dodatkowej opłacie w wysokości 50 zł.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia bezpośredniego przed odejściem obcego statku morskiego nieobecności członka jego załogi, będącego cudzoziemcem, odejście statku może być wstrzymane do czasu powrotu lub doprowadzenia nieobecnego członka załogi.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli:

- 1) członek załogi statku nie może odbywać dalszej podróży z powodu obłożnej choroby, stwierdzonej przez lekarza zakładu społecznego służby zdrowia,
- 2) członek załogi statku udał się z polecenia armatora na inny statek.

§ 6. Członek załogi obcego statku morskiego będący cudzoziemcem, który zamierza udać się poza granice miasta portowego, obowiązany jest uzyskać polską wizę.

§ 7. 1. Cudzoziemiec udający się do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu zaokręlowania na statek morski przebywający w porcie polskim, a przekraczający granicę Państwa przez lądowe lub lotnicze przejście graniczne, obowiązany jest posiadać ważny dokument żeglarski oraz polską wizę przejazdową.

2. Cudzoziemiec wchodzący w skład załogi obcego statku morskiego przebywającego w porcie polskim, udający się za granicę przez przejście lądowe lub lotnicze w celu zaokręlowania na inny statek lub w ważnych sprawach rodzinnych, obowiązany jest posiadać dokumenty określone w ust. 1.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 oraz w § 6 wizy udziela się w zasadzie w dokumencie żeglarskim. W wyjątkowych przypadkach wiza może być udzielona na blankiecie urzędowym z jednoczesnym dokonaniem w nim adnotacji stwierdzającej, że wiza jest ważna tylko łącznie z dokumentem żeglarskim. W adnotacji należy podać dane dotyczące dokumentu żeglarskiego (numer, datę i miejsce wystawienia oraz nazwę urzędu, który wydał dokument żeglarski). Ponadto wiza powinna być zaopatrzona w fotografię cudzoziemca z dokonaniem na niej odciskiem pieczęci urzędu.

4. Cudzoziemiec, określony w ust. 1 i 2 oraz w § 6, który posiada dokument żeglarski, może przekraczać gra-